

DUŠAN STANOJEVIĆ¹, LEPOSAVA FILIPOVIĆ-PETROVIĆ²,
MIRJANA ANTONIJEVIĆ-NIKOLIĆ², MILANA TOMIĆ²

Originalni naučni rad

UDC:669.243-5

Izbor pogodnog nerđajućeg čelika kao konstrukcionog materijala u hidrometalurgiji cinka

Pored široke primene u svakodnevnom životu, ner aču i elici predstavljaju važne konstrukcione materijale u mnogim privrednim granama (hemiska, prehrambena i farmaceutska industrija, energetika, saobraćaj, rудarstvo, metalurgija i dr.). U hidrometalurgiji cinka, koja se bazira na sumporno-kiselim rastvorima složenog sastava koji pokazuju visoku korozionu agresivnost, veoma je teško pronaći adekvatne konstrukcione materijale. U tu svrhu koriste se različiti materijali, među kojima i neki ner aču i elici, ali do sada postignuti rezultati, iz različitih razloga, uglavnom ne zadovoljavaju. U radu je ispitana primenljivost etiri savremena ner aču a elika (Uranus B6, Sanikro 25, 316L i 4573), u originalnim rastvorima iz proizvodnje elektrolitnog cinka na radnoj temperaturi od 95°C, i porečeno je njihovo koroziono ponašanje. Na osnovu rezultata ispitivanja konstatovano je da bi ovi materijali bili ograničeni primenljivi u realnim uslovima u radnim rastvorima iz proizvodnje zbog nepotpunog pasiviranja i moguće pojave piting korozije.

Ključne reči: ner aču i elici, hidrometalurgija cinka, koroziono ponašanje.

UVOD

Ner aču i elici su legure gvožđa a koje sadrže hrom i najmanje još i neke od elemenata kao su: nikal, molibden, bakar, titan, aluminijum, silicijum, niobijum, azot i dr. Sadržaj Fe u ovim materijalima prelazi 50 %, sadržaj hroma se kreće i do 30%, nikala do 24% dok su druge legirajuće komponente prisutne u različitim, ali znatno nižim sadržajima. Sadržaj ugljenika u ner aču im elicima kreće se od 0,01 do 0,4%, a izuzetno, i do 1%. Konstrukcioni materijali ovog tipa kod kojih zbirni sadržaj legirajućih komponenata prelazi 50%, ne smataraju se striktno elicima, već mogu da se tretiraju i kao specijalne legure. Najvažnija osobina ner aču ih elika je njihova povećana otpornost prema koroziji u različitim uslovima koja se zasniva na spontanom pasiviranju površine [1].

Nere aču i elici su se pojavili tridesetih godina dvadesetog veka, ali zbog složene, i tada veoma skupe proizvodnje, njihova masovnija proizvodnja i primena počela je šezdesetih, i posebno sedamdesetih godina prošlog veka. Primenu ner aču ih elika određuje njihova koroziona otpornost i mehaničke osobine. Ova dva faktora koji karakterišu ner aču i elike su uslovljeni njihovim hemijskim sastavom i strukturom. Savremeni ner aču i elici, prema strukturi, podeljeni su u pet grupa: martenzitni elici, feritni elici, austenitni elici, dupleks (feritno-austenitni) elici, i precipitaciono kaljeni ner aču i elici.

Adrese autora: ¹Tehnološki fakultet u Zvorniku, Univerzitet u istom nom Sarajevu, BiH, ²Visoka tehnička škola strukovnih studija Šabac, Srbija

Primljeno za publikovanje: 19. 09. 2013.

Prihvaćeno za publikovanje: 10. 11. 2013.

Martenzitni elici su legure gvožđa sa hromom i ugljenikom martenzitne kristalne strukture, feromagnetičnih osobina. Sadržaj hroma u martenzitnim elicima obično ne prelazi 18%, dok je sadržaj ugljenika do maks. 1%. Ne pokazuju veću korozionu otpornost u odnosu na druge tipove ner aču i elika, ali su zbog izražene tvrdoće pogodni za izradu noževa, hirurških instrumenata i nekih reznih alata.

Feritni ner aču i elici su legure gvožđa sa hromom koje grade zapreminski centriranu kubnu rešetku. Pokazuju feromagnetična svojstva, a sadržaj hroma je do 30%. Karakteristične su dobra duktilnost, pogodni su za mehaničko formovanje, ali su im mehaničke osobine na povišenim temperaturom u odnosu na austenitne ner aču i elike.

Austenitni elici poseduju površinski centriranu kubnu rešetku i formiranje potpomažu nikal, mangan i azot. Ne pokazuju feromagnetična svojstva, a tvrdoće im se može povećati hladnom deformacijom. Sadržaj hroma u ovim elicima je obično od 16 do 26%, a sadržaj nikla je manji od 35%.

Duplex ner aču i elici imaju strukturu koju čini mešavina površinski i zapreminski centrirane kubne rešetke. Pokazuju slične korozione osobine kao i austenitni elici, ali su otporniji na naponsku koroziju. Osnovni legirajuće elementi u dupleks elicima su hrom i nikal.

Precipitaciono kaljeni ner aču i elici su legure hroma i nikla koje postižu austenitnu ili martenzitnu strukturu u uslovima kaljenja. U većini slučajeva ova grupacija ner aču i elika kaljenjem dostiže visoku tvrdoću u tipu nuančne matrenzitne strukture.

U pogledu primene ner aču i elika u nekoj korozionoj sredini, pored fizikalnih, mehaničkih i hemijskih karakteristika, važnu ulogu imaju koroziona

otpornost, osetljivost na prisustvo pojedinih gasova na povišenoj temperaturi, postojanost na visokim temperaturama i/ili niskim temperaturama, otpornost na abraziju i eroziju, mogunost površinske obrade, magnetne osobine, i drugo [2].

U hidrometalurgiji cinka, konstrukcionim materijalima se zbog izrazito visoke korozione agresivnosti radnih rastvora tradicionalno poklanja posebna pažnja da bi pogonska spremnost postrojenja bila uvek optimalna. Do sredine sedamdesetih godina prošlog veka u obojenoj metalurgiji su korišćeni primitivni materijali, pa su esto reaktori, zgušnjiva i itd. građeni od drveta, a zatim oblagani olovnim limom. Ovakvi konstrukcioni materijali su zbog slabih mehaničkih osobina i sklonosti ka erozionoj koroziji, bili nepouzdani i skupi za održavanje. Usvršavanjem hidrometalurškog procesa i masovnim prelaskom na kontinualni režim rada, problem izbora konstrukcionalnih metrijala u ovoj oblasti se dodatno zaoštio, što je otvorilo put primeni nerajućih elika, najčešće austenitne strukture [3].

TEORIJSKI DEO

U procesima hidrometalurške proizvodnje cinka, cink i prateći metali se iz svojih oksida prevode u sulfatne luženje, tj. rastvaranjem u sumporno-kiselom rastvoru. Ova faza proizvodnje cinka od najvećeg značaja za ekonomiju postupka jer od efikasnosti procesa luženja direktno zavisi iskorijenje cinka iz sirovine. Iz tih razloga proces luženja se izvodi višestepeno, uz korišćenje rastvora koji u nekim slučajevima sadrže i do 200g H₂SO₄/dm³ [4]. Rastvori visoke kiselosti, prisustvo abrazivne vrste faze koja predstavlja jalovinsku komponentu sirovine, i prisustvo niza drugih katjona i anjona predstavljaju složenu visoko agresivnu korozionu sredinu za koju nije jednostavno odrediti otporan konstrukcionalni materijal. Proizvod i elektrolitnog cinka na različite načine rešavaju problem konstrukcionalnih materijala za reakcione tankove i drugu opremu, pa koriste pored ostalog i različite nerajuće elike. Nerajući i elici svoje najbolje osobine ispoljavaju u korozionim sredinama oksidacionog karaktera jer u tim uslovima pasivacija najbrža i veoma efikasna. Ukoliko se u tim uslovima korija nerajući elika u dатoj korozionoj sredini odvija u uslovima punе pasivnosti, primena takvih konstrukcionalnih materijala je pouzdana i dugotrajna. Radni rastvori u hidrometalurgiji cinka, međutim, ne pokazuju izrazit oksidacioni karakter, a sadrže abrazivnu vrstu fazu koja mehanički, pri mešanju koje je neizbežni uslov odvijanja tehnološkog procesa, oštete uveće formirani pasivni sloj. Prisustvo hlorida koji se takođe ne može izbjeći u radnim rastvorima jer dolaze iz sirovina, dodatno otežava održavanje korektnog pasivnog stanja nerajućih elika zbog snažnog stimulisanja piting korozije. U tim uslovima značajno je otežano održavanje pasivnog stanja površine [5].

U radnim uslovima hidrometalurgije cinka nerajući i elici austenitne strukture 316L, koji je u

mnogim fabrikama cinka najčešće primenjivan kao konstrukcionalni materijal za reaktore, mešalice, zgušnjiva i dr. pokazao se osetljiv na uslove rada jer u značajnoj meri podleže piting koroziji. Ovaj problem je intenzivirao rad na iznalaženju pogodnijih konstrukcionalnih materijala, pa se među modernim nerajućim elicima i dalje traga za optimalnim konstrukcionalnim materijalom koji bi uz potrebna mehaničke svojstva, imao imao dovoljnu korozionu otpornost u rastvorima iz hidrometalurgije cinka [5].

EKSPERIMENTALNI DEO

Ispitivanju korozionog ponašanja u radnim rastvorima iz hidrometalurgije cinka podvrgnuti su austenitni nerajući i elici Sanicro 25, Uranus B6, 4573 i 316L. Prva dva spadaju u katodno modifikovane nerajuće elike jer sadrže i bakar koji olakšava pasiviranje u sredinama koje nemaju izrazit oksidacioni karakter [6]. Kako u laboratorijskim uslovima nije bilo moguće objektivno reprodukovati uticaj mešanja i abrazivno delovanje vrste faze, iz radnih rastvora pre ispitivanja vrsta faza je uklonjena filtracijom. Za ispitivanje su upotrebljeni rastvori iz tri karakteristične faze proizvodnje, i to: iz faze luženja - rastvor visoke kiselosti (VKL₂), rastvor niske kiselosti iz faze taloženja gvožđa u formi jarosita (JT), i rastvor srednje kiselosti iz faze kiselog ispiranja jarosit taloga (KIJ).

Na uzorcima su izvedena dva tipa ispitivanja: prvenstveno stacionarnog potencijala u toku 24 sata, i snimanje potencijostatskih polarizacionih krivih. Za ispitivanja pripremani su uzorci materijala oblika dugmeta koji su fiksirani u cilindričnim teflonskim nosačima tako da je rastvoru bila izložena precizno definisana kružna površina uzorka prenika 4mm koja je mehanički pripremana tako da je pre eksperimenta ispoljirana vodenom šmirgom fino do 600, a zatim odmašena pranjem u acetonu. Polarizacione krive su snimane stacionarnom potencijostatskom metodom u elici po Green-u, pomeranjem potencijala svakih 30 sekundi po 0,1V, polazeći iz katodne oblasti (E = -1,3V/NVE) do potencijala od 2,5V/NVE. Kao izvor struje korišćen je potencijost/galvanostat PJT 120/1 proizvodnja a Tacuse. U ulozi referentne elektrode, pošto se radi o sulfatnim rastvorima, primenjena je zasićena živina sulfatna elektroda. Ispitivanja su izvedena u temostabiliziranim sudovima, na 95°C, što odgovara radnim temperaturama rastvora u prizvodnji. Elektroliti ka elici za snimanje polarizacionih krivih i baloni od 1,0dm³ u kojima su snimani stacionarni potencijali uzoraka u vremenu su bili zatvoreni, a sa atmosferom povezani preko Libigovih hladnjaka, da bi se kontinualnim micanjem i kondenzovanjem isparenja tokom trajanja eksperimenta, očuvao konstantan sastav rastvora [7].

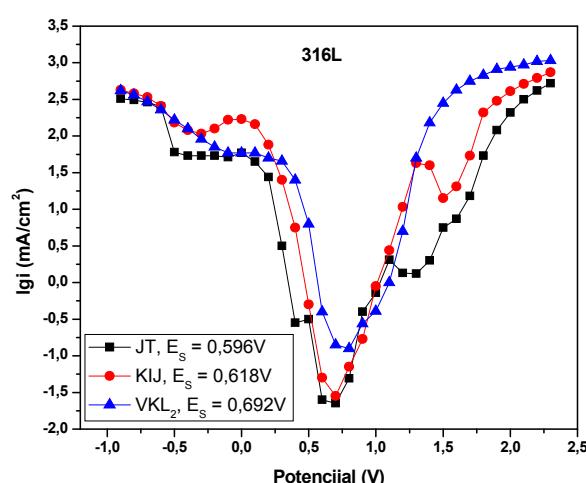
Sadržaj najvažnijih komponenata rastvora u kojim je ispitivanje obavljeno prikazan je u tabeli 1, a hemijski sastav ispitivanih nerajućih elika, u tabeli 2.

Tabela 1 - Sastav rastvora iz proizvodnje upotrebљenih u ispitivanju

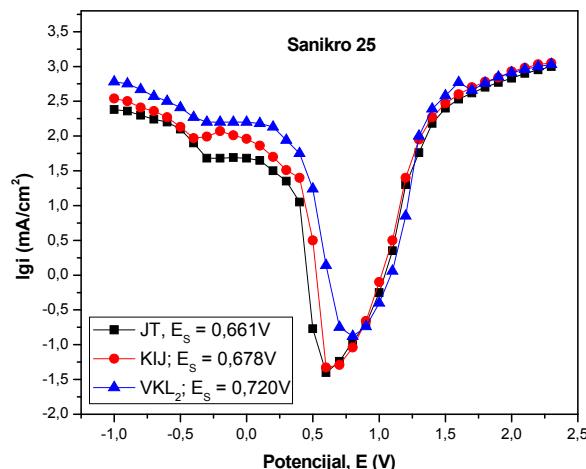
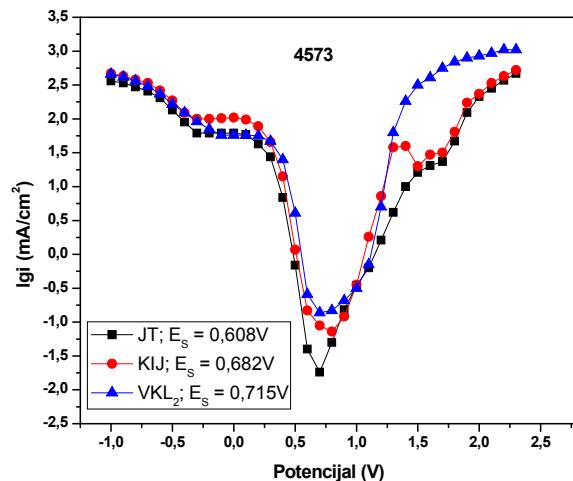
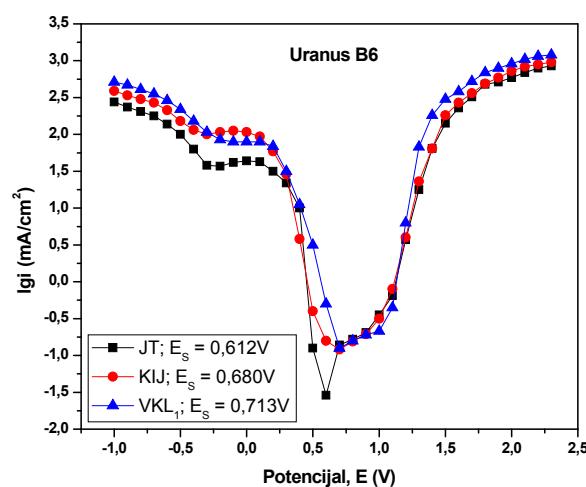
Rastvor	Zn ²⁺	Fe ²⁺	Fe ³⁺	H ₂ SO ₄	Cl ⁻	Mn ²⁺	Cu ²⁺
Sadržaj, g/dm ³							
JT	26	0,4	3,2	3	0,04	1,6	2,1
KIJ	70	0,2	5,9	40	0,05	1,6	1,15
VKL ₂	92	0,25	27,6	89	0,08	1,6	1,6

Tabela 2 - Hemski sastav uzoraka ispitivanih ner aju ih elika

Oznaka elika	Hemski sastav (%)						
	C	Si	Mn	Cr	Mo	Ni	Cu
316L	0,03	0,75	2	18	2,5	13	0,04
4573	0,1	0,15	0,15	18	1,6	8	—
SANIKRO 25	0,04	0,7	0,7	23,3	2,8	27,3	3
Uranus B6	0,02	1	1,2	20	4,5	25	1,5

Slika 1 - Izgled polarizacionog dijagrama uzoraka elika 316 L u rastvorima JT, KIJ i VKL₂

rima. Vrednosti stacionarnih potencijala uzoraka ner aju ih elika (E_s) posle 24asa izlaganja rastvorima date su na polarizacionim dijagramima.

Slika 3 - Izgled polarizacionog dijagrama uzoraka elika Sanikro 25 u rastvorima JT, KIJ i VKL₂Slika 2 - Izgled polarizacionog dijagrama uzoraka elika 4573 u rastvorima JT, KIJ i VKL₂Slika 4 - Izgled polarizacionog dijagrama uzoraka elika Uranus B6 u rastvorima JT, KIJ i VKL₂

Na slikama 1, 2, 3 i 4 prikazani su polarizacioni dijagragmi ispitivanih uzoraka u primjenjenim rastvo-

Analiziranjem izgleda polarizacionih krivih uzoraka ispitivanih neraju ih elika u radnim rastvorima iz hidrometalurgije cinka zapaža se da su kod svih uzoraka oblasti pasivnosti veoma uske jer u blizini potencijala pune pasivnosti po inje oblast pitinga. Istovremeno, stacionarni potencijali kod svih uzoraka se smeštaju u oblasti bliskoj potencijalu pune pasivnosti. Međutim, zbog izrazito uske oblasti pune pasivnosti koja kod ispitivnih uzoraka varira između 0,1 i 0,2V, rizik od korozije u aktivno-pasivnom stanju ili nastajanja piting korozije je veoma veliki. Izuzetak uobičajen je elik Uranus B6 kod koga je oblast pasivnog stanja širine od 0,4 do 0,5V, pa je zato verovatno a održavanja stacionarnog potencijala uzorka u oblasti pasivnog stanja veća. Takođe, zapaža se pravilo da se struja korozije u stanju pune pasivnosti uzoraka neraju ih elika pravilno povezava sa porastom kiselosti rastvora, što govori da sa porastom kiselosti, raste i koroziona agresivnost rastvora.

U primjenjenim rastvorima piting koroziju stimulišu hlorid-joni kojih ima između 40 i 80mg/dm³, a usporavaju prisutni sulfatni joni.[6] Prisustvo hlorid-jona u rastvorima je tehnologijom ograničeno na 0,1g/dm³, a uzrokovano je primenom određenih vrsta sirovina koje se radi o ušvanju ekonomije ukupnog procesa ne mogu izbegavati (pre svega, sekundara cinka). Zbog ovih razloga smanjenje sadržaja hlorida u rastvorima nije verovatno, pa se na korozionu agresivnost rastvora ne može značajno uticati. Dodatno, pošto su procesi u hidrometalurgiji cinka kontinualni i sastav radih rastvora zbog pregrada različitih sirovina dnevno može da značajno varira, teško je predvideti dnevnu fluktuaciju stacionarnog potencijala primjenjenih konstrukcionih materijala, i sami tim, i mogunost dostizanja potencijala pitinga. Iskustva proizvodnja elektrolitnog cinka potvrđuju ovo zapažanje [5]. Ranije obavljena istraživanja uticaja sadržaja hlorida na oblik polarizacionih krivih neraju ih elika pokazala su da se sa porastom sadržaja hlorid-jona u rastvorima oblasti pasivnog stanja uzoraka smanjuju jer se potencijal pitinga pomera u negativniju oblast, a raste struja korozije u stanju pune pasivnosti [8].

Na bazi ukupnih rezultata izvedenih ispitivanja ne može se sa sigurnošću potvrditi da bilo koji od ispitivanih neraju ih elika u potpunosti odgovara kao konstrukcioni materijal u hidrometalurgiji cinka zbog mogunosti razvoja piting korozije i položaja stacionarnih potencijala u radnim rastvorima. Uranus B6 u tom pogledu pokazuje neznatno bolje rezultate jer mu je oblast pasivnog stanja šira, a oblast pitinga pomerena ka pozitivnijim vrednostima potencijala, što se vidi sa slike 4. Takvo ponašanje ovog neraju ih elika u ispitanim radnim

rastvorima iz hidrometalurgije cinka otvara mogućnost da se Uranus B6 dodatno štiti od korozije u rastvorima iz hidrometalurgije cinka metodama anodne zaštite, što bi mu moglo znatično produžiti vek trajanja.

Praktična zapažanja o ponašanju elika 316L koji je svojevremeno primjenjen kao konstrukcioni materijal na delu opreme Fabrike cinka u Šapcu u saglasnosti su sa rezultatima dobijenih ovim ispitivanjima, posebno u pogledu procene pojave piting korozije ovog materijala. Neki od strateški važnih delova opreme od elika 316 L su u roku od godinu dana bili toliko oštećeni da su morali biti zamjenjeni, što se posebno odnosi na peraja propellerskih mešalica u reaktorima, reaktorima u reonu najintenzivnijeg mehaničkog delovanja mešalice, gde je pored piting korozije došlo i do erozivne korozije zbog prisustva abrazivne vrste faze u radnim rastvorima [5].

ZAKLJUČAK

Radni rastvori iz hidrometalurgije cinka zbog specifičnosti sastava predstavljaju visoko-agresivnu korozionu sredinu za koju za sada nije pronađen adekvatan konstrukcioni materijal.

U radu su ispitivana etiri austenitna neraju ih elika (Uranus B6, Snikro 25, 316L i 4573) u tri tipa na radna rastvora iz hidrometalurgije cinka, na radnoj temperaturi od 95°C. Pored snimanja polarizacionih krivih metodom stacionarne polarizacije, izvedeno je i 24.-asovno praćenje stacionarnih potencijala uzoraka.

Neraju ih elici Snikro 25, 316L i 4573 u svim rastvorima pokazuju prisustvo uske pasivne oblasti zbog potencijala pitinga koji veoma skraćuju oblast pasivnog stanja, dok su im stacionarni potencijali smešteni na granicu aktivno-pasivne i pasivne oblasti, pa se iz tih razloga ne mogu bez rizika primeniti kao konstrukcioni materijali u rastvorima iz hidrometalurgije cinka.

Neraju ih elik Uranus B6 ima široku oblast pasivnosti (do 0,5V) u ispitivanim rastvorima što ukazuje na eventualnu mogućnost trajnog održavanja u pasivnom stanju u ovakvim rastvorima metodom anodne zaštite spoljnjim izvorom struje, što bi trebalo proveriti posebnim ispitivanjem.

LITERATURA

- [1] *Satinless steel comparator*, PDF http://www.aksteel.com/pdf/markets_products/stainless/Stainless_Steel_Comparator.pdf, (2012)
- [2] *Stainless steels* <http://www.materialsengineer.com/E-Stainless-Steel.htm>, (2012).

- [3] D. D. Stanojević, M. B. Rajković, D. V. Tošković, *Korozione karakteristike olova u hidrometalurškoj proizvodnji cinka*, Naučno-stručni simpozijum XI YUCORR Saradnja istraživača različitih struka na podoruju korozije i zaštite materijala, Tara 2009, Knjiga radova, 85-89
- [4] R. Vratar, *Ekstraktivna metalurgija cinka*, Naučna knjiga Beograd 1997. (88-108)
- [5] D. Stanojević, Koroziono ponašanje elika, olov i olovnih legura u nekim rastvorima iz proizvodnje elektrolitnog cinka, magistarski rad, TMF Beograd, 1984.
- [6] M. Pavlović, D. Stanojević, S. Mladenović, Korozija i zaštita materijala, TF Zvornik 2012. (147-149)
- [7] EG&G Princeton Applied Research, Electrochemical Instrument Division, Electrochemistry and Corrosion Overview and techniques, Application note Corr. 4, Princeton, NJ 1985.
- [8] D. Pletcher, Industrial Electrochemistry, Chapman and Hall, London, New York 1982. (224-226)

ABSTRACT

CHOICE SUITABLE STAINLESS STEEL AS A CONSTRUCTION MATERIAL FOR ZINC HYDROMETALLURGY

Beside vast usage in everyday life, stainless steels present important construction materials in many industrial fields (chemical, food producing and pharmaceutical industries, energetics, transport, mining, metallurgy, etc.). In zinc hydrometallurgy, based on sulphur-acid solutions of complex composition which show high corrosion aggressiveness, it is very difficult to find suitable construction materials. For that purpose, different materials are used, among them are some stainless steels, but all achieved results, from these or those reasons, are mostly unsatisfactory. This paper examines the usage of four contemporary stainless steels (Uranus B6, Sanikro 25, 316L and 4573) in original solutions from electrolytic zinc production, at operating temperature of 95°C, as well as their corrosion behaviour. Based on the examination results, it is established that these materials would be of limited usage in actual conditions, in operating solutions from production process due to incomplete passiveness and possible pitting corrosion.

Keywords: stainless steels, zinc hydrometallurgy, corrosion behaviour.

Scientific paper

Received for Publication: 19. 09. 2013.

Accepted for Publication: 10. 11. 2013.